

her ikke skal forstås som en udstrakt hånd til, at vi nu igen skal have f.eks. en 100 pct.'s dækning på dagpengområdet. Det er ikke det, der er spørgsmålet, men man kunne f.eks. overveje, om man kunne bruge f.eks. Norge som inspiration. De har jo en tidskontoordning, som giver mulighed for at gøre børnepasningsorloven langt mere fleksibel end den, vi har herhjemme i dag. Det er et spørgsmål om at give mulighed for, at man lige får de enkelte, ekstra timer i dagligdagen – det er det, som giver luft for alvor.

Denne redegørelse lukker ikke nogle døre på nogen af de områder, som jeg har omtalt her. Derfor er pakken faktisk et godt udgangspunkt for de konkretiseringer, der nu ligger foran os, foran kommunerne og foran arbejdsmarkedets parter. Vi kan med udgangspunkt i den her redegørelse være med til at lægge pres på alle de her parter, ikke blot for at løse opgaverne under betingelse af, at de får flere penge, men faktisk måske også løse opgaverne på en anden måde, end vi gør i dag.

Der har været diskussioner om, hvorvidt pakken lever op til diverse valgløfter. Det Radikale Venstre satte spørgsmålet om mere fleksible orlovsordninger og 20 pct.-debatten på dagsordenen i valgkampen. Jeg kan ikke se, at disse emner er umulige at gennemføre på grundlag af redegørelsen. Vi ser derfor frem til det kommende arbejde, og ikke mindst ser det ud til efter dagens debat, at det ikke skorter på den gode vilje.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil melde mig i rækken af ordførere, der siger, at regeringens udspil er tyndt. Vi synes, at regeringens udspil er så tyndt, at det næsten er gennemsigtigt, og de konkrete forbedringer for børnefamilierne så godt som usynlige.

Vi fandt det så tyndt, at vi i huj og hast fremsatte vores eget forslag til løsning af det delproblem, der hedder børnefamiliernes mangel på tid. Det er et problem, som alle partier i forespørgselsdebatten i februar opfattede som det vigtigste problem.

Hvis regeringen ønsker at forbedre forholdene for de svagest stillede børn og deres familier og for børnefamilierne i det hele taget, ja, så må man sikre, at de udspil, som man f.eks. stiller arbejdsmarkedets parter eller kommunerne overfor, er klare og konkrete. Og så må man i øvrigt tilføre området flere midler. Det er ikke nok at drøfte prioriteringer.

Børns forhold hænger uløseligt sammen med de voksnes forhold. Bedre boliger, afskaffelse af arbejdsløsheden, bedre sundhedsvæsen, bedre levestandard for de økonomisk dårligst stillede, behandlingsgaranti for misbrugere osv. vil forbedre de voksnes forhold og dermed også de svagest stillede børns og unges forhold. En sådan offensiv indsats vil kunne være med til at bryde den sociale arvs onde cirkel.

Det handler først og fremmest om at gøre arbejdsmarkedet mere familievenligt. Vores forslag om kortere arbejdstid til børnefamilier er et eksempel herpå. Jeg vil igen referere til de erfaringer fra forsøget på Union-Pak A/S i Køge, som blev betalt af penge fra Socialministeriets pulje til virksomhedernes sociale ansvar. Her fik de ansatte med børn under 14 år en ugentlig arbejdstid på 30 timer i fire måneder uden at skulle gå ned i løn.

Rapporten om forsøget, der netop er udkommet, viser, at den korte arbejdstid havde afgørende betydning for familiens hverdag. Weekenderne blev mere afslappede, fordi man ikke skulle bruge dem på at gøre rent, halvsyge børn blev ikke sendt i institution, fordi man kunne bruge en fridag på at blive hjemme osv. Rapporten konkluderer, at de syv timers nedsættelse virkede som mere end syv timer. Det handler også om at lære at få mere kvalitet ind i vores liv. Enten arbejder vi alt for meget i Danmark, eller også er vi holdt helt uden for arbejdsmarkedet.

Længere barselorlov, flere omsorgsdage og bedre orlovsordninger er vigtige elementer til at gøre børnefamiliernes hverdag mere tålelig, men ideen om taxameterordning til daginstitutioner er skrivebordstænkning, og det er ude af trit med virkeligheden. Man får ikke forældre til at tage sig mere af deres børn, fordi man stresser dem til at suse hurtigere gennem byen for at nå at hente unger og slet ikke, hvis man lige har forladt en sur chef, der gerne lige havde set, at man blev og ordnede en sag færdig.

Vi ser gerne mere fleksibilitet på området, hvis det handler om at tilrettelægge dagtilbudenes åbningstider, så de harmonerer med forældrenes arbejdstider. I dag er det stort set umuligt for ansatte i sundhedsvæsenet, i store dele af transportsektoren, i visse dele af industrien eller på butiksområdet at få et dagtilbud til børnene, der harmonerer med de skiftende eller skæve arbejdstider. Det er i den forbindelse tankevækkende, at en helt ny undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet – den om de lang-